

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 36: Forslag til lov om ændring af lov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien, retsplejeloven og straffeloven. (Revision af psykiatriloven m.v.).

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 27/3 98. Første behandling 2/4 98.

Betænkning 11/6 98. 1 ændringsforslag uden for betænkningen af Tove Fergo (V) og Yvonne Herløv Andersen (CD) 15/6 98. 1 ændringsforslag uden for betænkningen af Peter Skaarup (DF) 15/6 98).

Der var stillet 10 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af af Tove Fergo (V) og Yvonne Herløv Andersen (CD) og 1 ændringsforslag af Peter Skaarup (DF).

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Brian Mikkelsen (KF):

Det har jo været en vanskelig lov, som er blevet diskuteret meget.

Vi har nogle bemærkninger til forslag nr. 4 fra CD og SF. Vi er egentlig meget modstander af, at man behandler børn og unge sammen med voksne, og det er klart, at det skal vi ind i en overvejningsfase af. Det Konservative Folkeparti har stillet nogle uddybende spørgsmål til justitsministeren, som vi har brug for at få svar på, før vi tager endelig stilling til forslaget.

Derfor vil vi gerne spørge forslagsstillerne, om de vil trække forslaget, så vi kan behandle det igen på fredag.

Tove Fergo (V):

Jeg vil blot redegøre for nogle af de synspunkter, jeg har til de ændringsforslag, der er stillet. Og så vil jeg reklamere lidt for det ændringsforslag, som jeg og fru Yvonne Herløv Andersen har stillet uden for betænkningen, og så bliver det spændende at se, om demokratiet fungerer.

Jeg kan støtte alle de ændringsforslag, der er stillet af CD og SF, på nær det forslag, der handler om, at patienterne skal have en lovfæstet ret til enestue. Jeg mener selvfølgelig, at

psykiatriske patienter – især dem, der bliver indlagt på de lukkede psykiatriske afdelinger – skal have enestue.

Det er en selvfølge, for det er den eneste værdige og ordentlige måde at behandle psykisk syge mennesker på. Men jeg er bange for, at hvis det bliver et lovkrav, vil man i amterne investere alle ressourcerne i enestuerne og bygningerne i øvrigt og spare på personalet og beskæftigelsen, så derfor kan jeg ikke støtte det forslag.

Vedrørende det ændringsforslag, jeg er medforslagsstiller til, handler det om de oplysninger, man kan udlevere om sindslidende eller om ethvert menneske, der bliver indlagt på en psykiatrisk afdeling. I dag er det op til overlægen på afdelingen at vurdere, om der skal foretages det, der hedder en koordinationsplan, og om der skal udleveres oplysninger om personen til alle mulige forskellige myndigheder m.fl., som der står i loven, og jeg mener i virkeligheden, det er menneskerettighedsstridigt. Man fratager samtlige personer, der bliver indlagt på en psykiatrisk afdeling, den retsgaranti, som alle mulige andre patienter har, nemlig at de kan bestemme, hvem der skal have oplysningerne om dem.

Vi er alle sammen, eller i hvert fald mange af os, enige om, at det er fantastisk vigtigt at foretage sig noget ansvarligt over for den lille gruppe svært sindslidende, som – efter at de bliver udskrevet fra sygehuset – glider ud af behandlingen igen og måske ender meget tragisk i en lejlighed, hvor de overhovedet ikke er i stand til at styre deres tilværelse. Jeg synes, det er et rigtig godt forslag, at de skal have en koordinationsplan, og at man er sikker på, at der er et tøjr i behandlingen af dem; men jeg synes til gengæld også, det kun skal være netop de patienter, man skal kunne udlevere oplysninger om og lade oplysningerne flyde rundt i systemet. Derfor er det vigtigt at afgrænse den gruppe, og den kunne afgrænses ved at sige, at det kun skal være de patienter, hvor man ellers kunne have brugt tvangstilbageholdelsesreglerne. Jeg synes, det ville være en god idé.

Jeg vil godt understrege, at der i allerhøjeste grad er brug for, at vi er ansvarlige over for de svært sindslidende og ikke bare udskriver dem fra hospitalet og lader dem sejle deres egen sø, så jeg hilser koordinationsplanerne velkommen. Men jeg synes ikke, det skal være sådan, at man egenhændigt på en psykiatrisk afdeling kan bestemme, at reglerne skal gælde for en hvilken